

„ჩინგური საცაბეთელა, სიმეზი ჩუნ ჯათ ყელა“

კოლხეთი

გამოდის 1923 წლის 1 მაისიდან

სენაკის მუნიციპალიტეტის თავისუფალი ბაზეთი

2019 წელი • №9 • 1-15 (9457) • მაისი • 50 თეთრი

მუნიციპალიტეტის მერიამ

ფაშინზე გამარჯვების დღე სენაკში

ჩვენს ქალაქში, ფაშინზე გამარჯვების დღე, ტრადიციულად, მეორე მსოფლიო ომში გამარჯვების დღეა. ალექსანდრე ნურნუმიას ძეგლის შემკობით დაიწყო, სადაც დილიდან ომის ვეტერანები, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და საზოგადოების წარმომადგენლები შეიკრიბნენ. სენაკის მუნიციპალიტეტის მერმა ლევან კუპრეიშვილმა პირველ მოადგილესთან გრიგოლ ბალათურასთან, მოადგილე კახაბერ კუპრეიშვილთან, მუნიციპალიტეტის საკრებულოს წევრ ინგა ქარდავასთან და ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან ერთად ალექსანდრე ნურნუმიას ძეგლი გვირგვინით შეამკო. სენაკის მუნიციპალიტეტის მერმა ლევან კუპრეიშვილმა იქ მყოფ თვითმმართველობის წარმომადგენლებსა და ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებს მიმართა მისი მიმართული სიტყვა და აღნიშნა: „9 მაისი გამარჯვებისა და გამარჯვების წინაშე“

ნაშე ქედის მოხრის დღეა. ამ სასტიკ ომში საქართველომ 700 ათასი ქართველი გაგზავნა და აქედან, შინ მხოლოდ 300 ათასი დაბრუნდა, პროცენტულად ყველაზე დიდი მსხვერპლი გაიღო. მომავალი თაობა უნდა გაუფრთხილდეს თანამედროვეობის გამორჩეული გმირების სახელს და ხსოვნას. კიდევ ერთხელ გილოცავთ და ქედს ვიხრი თქვენი გმირების, თავგანწირვის წინაშე.“ აღსანიშნავია, რომ სენაკის მუნიციპალიტეტში მცხოვრებ, ჩვენს უხუცეს ვეტერანებს - მიხეილ აბშილაგას, ჭიჭიკო სიჭინავას, აგრადინა ხუხიას - ადგილობრივი ბიუჯეტიდან ფულადი დახმარების სახით 500-500 ლარი გადაეცათ. მეორე მსოფლიო ომში დაღუპული გმირის ძეგლთან მოსწავლე-ახალგაზრდობისა და კულტურის ცენტრის ორგანიზებული მხატვრული კომპოზიცია გაიმართა. მთელი დღის

მანძილზე, საჯარო ბიბლიოთეკა, მეორე მსოფლიო ომის დროს მიღწეული გამოფენით, მნახველებს მასპინძლობდა.

თბილი და მოკრძალებული ღონისძიებებით სენაკის მუნიციპალიტეტი კიდევ ერთხელ მიაგებს პატივს მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანებს.

სენაკელი მოზარდები ალექსანდრე მონერელიამ მოინახულა

სახელმწიფო რწმუნებულმა სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში ალექსანდრე მონერელიამ ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან ერთად სენაკის ბავშვთა საავადმყოფოში, მეორე საჯარო სკოლიდან ინტოქსიკაციით გადაყვანილი მოზარდები მოინახულა. 10 მაისს დილიდანვე შემთხვევის ადგილზე იმყოფებოდნენ და შემდეგ, საავადმყოფოში დროულად გადაყვანილი მოსწავლეები მოინახულეს საქართველოს პარლამენტის წევრმა, სენაკის მაჟორიტარმა დეპუტატმა ირაკლი ბერაიამ, სენაკის მუნიციპალიტეტის მერმა ლევან კუპრეიშვილმა, მერის პირველმა მოადგილემ გრიგოლ ბალათურამ, მერის მოადგილემ კახაბერ კუპრეიშვილმა, საგანმანათლებლო რესურსცენტრის ხელმძღვანელმა დარეჯან ზარანდიამ. „ბავშვთა საავადმყოფოში 24-მდე

მოზარდი ინტოქსიკაციის ნიშნებით იქნა შემოყვანილი. მათგან, ამ ეტაპზე, აქ მხოლოდ ერთი მოზარდი რჩება.

ბავშვების შემოყვანისთანავე, ზუგდიდიდან ექიმ-ტოქსიკოლოგი ოპერატიულად იქნა გამოძახებული. პაციენტებს ყველა საჭირო გამოკვლევა ჩაუტარდათ“ - აღნიშნა შპს „სენაკის ბავშვთა საავადმყოფოს“ მთავარმა ექიმმა ლუარსა დგებუაძემ. ამ დროისთვის, ბავშვთა საავადმყოფოში მყოფი მოზარდის ჯანმრთელობის მდგომარეობა სტაბილურია და დაკვირვების ქვეშ იმყოფება, სხვა პაციენტებმა საავადმყოფო უკვე დატოვეს. თუ რა გახდა ბავშვების მონამვლის მიზეზი, დაუდგენელია. ფაქტთან დაკავშირებით, გამოძიება დაწყებულია.

მუნიციპალიტეტის მერიის საზოგადოებასთან ურთიერთობის და ინფორმაციული უზრუნველყოფის განყოფილება

გორის ქალთა კამერული გუნდი სენაკში

საოცარი ჰანგებით აღსაესე დღე

დიდი კულტურული ტრადიციების მქონე ჩვენს ქალაქს არაერთი საინტერესო და შინაარსობრივად დატვირთული დღე ახსოვს. განსაკუთრებით ღირსსახსოვარი იყო 2 მაისი. სენაკის მუნიციპალიტეტის ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო სკოლის სულხან ცინცაძის სახელობის დიდ საკონცერტო დარბაზში გორის ქალთა კამერულმა გუნდმა შთამბეჭდავი საღამო გამართა.

ლექცია-კონცერტის დაწყებამდე კამერული გუნდის წევრებმა, ხელმძღვანელმა, ქართული საოპერო ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ, სენაკის საპატიო მოქალაქემ, ამზორ შომახიამ, მერის პირველ მოადგილესთან გრიგოლ ბალათურასთან, ხელოვნების ცენტრის დირექტორთან ვეფხვია ვეფხვაძესთან, ადგილობრივი ხელისუფლებისა და აკაკი ხორავას სახელობის სენაკის სახელმწიფო დრამატული თეატრის წარმომადგენლებთან ერთად თეატრში მიმდინარე და დასრულებული სამუშაოები დაათვალიერეს.

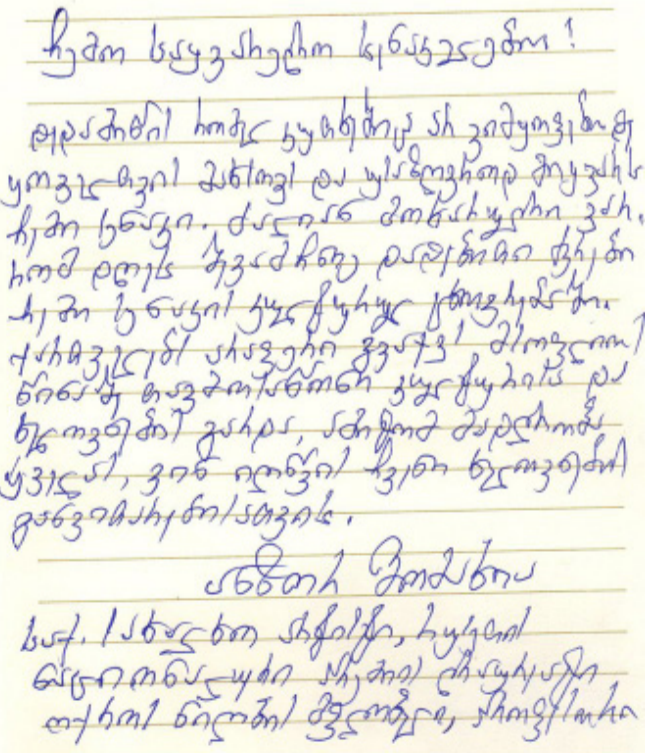
დაგეგმილი ლექცია-კონცერტი სამუსიკო სკოლაში 17 საათზე დაიწყო.

საზოგადოებას მიესალმა ხელოვნების ცენტრის დირექტორი ვეფხვია ვეფხვაძე. მან მადლობა გადაუხადა გორის ქალთა კამერული გუნდის ხელმძღვანელს თეონა ცირამუას, გუნდის წევრებს მობრძანებისათვის. აღნიშნა, რომ ეს დღე დიდად შეუწყობს ხელს ახალგაზრდა თაობის დაინტერესებას ხელოვნების ამ ულამაზესი და ურთულესი დარგით.

მსმენელს გორის ქალთა კამერული გუნდის მიღწევებსა და მსოფლიო აღიარებაზე ესაუბრა გორის ქალთა კამერული გუნდის კონსულტანტი, საქართველოს სახალხო არტისტი, რუსეთის ნაციონალური პრემიის ლაურეატი, ოქროს ნიღბის მფლობელი, სენაკის საპატიო მოქალაქე, პროფესორი ანზორ შომახია.

მან გაიხსენა ცალკეული დეტალები ევროტურიდან, რომელიც ინგლისში მოღვაწე ქართველ მომღერალთან, ქეთი მელუასთან ერთად კამერულმა გუნდმა ევროპის ქალაქებში გამართა.

შემდეგ ბატონმა ანზორმა დამსწრეთ წარუდგინა გორის ქალთა კამერული გუნდი და მისი ხელმძღვანელი.

მრავალფეროვანი იყო ლექცია-კონცერტის რეპერტუარი: შესრულებულ იქნა: „კირიე ელეისონ“ - სრულიად საქართველოს კათალიკოს პატრიარქის საგალობელი; „სალუტ“ - ფრანგული სიმღერა, ავტორი ტოტო კუტუნო - დაინერა ფრანგი მომღერლის ჯო დასენისათვის - არანჟირება თეონა ცირამუასი; თურქული ხალხური სიმღერა „უსკუდარა“ - არანჟირება თეონა ცირამუასი; „ქორალი“

საოცარი ჰანგებით აღსავსე დღე

(დასასრული)

- ავტორი იოსებ კეჭელაძე; „ეგზერსისი“ - ვოკალის სავარჯიშო - იოსებ კეჭელაძე; „კეკელჯან“ - ავტორი იოსებ კეჭელაძე; „სამ ვეა“ - ავტორი ამერიკელი კომპოზიტორი აროლ ჰარლენი - სიმღერა ჯუდი გარლანდის რეპერტუარიდან; „შიშნანი“ - აფხაზური იავანა - ხალხური - არანჟირება თეონა ცირამუასი; „ბანდურა“ - უკრაინული ხალხური სიმღერა; აზერბაიჯანელი კომპოზიტორის უზეირ ჰაჯიბეკოვის ოპერა „ქოროლის“ თემებზე -ჯემალ ბეგლარიშვილის ტრანსკრიფცია; „კუკარაჩა“ - მექსიკური სიმღერა - არანჟირება თეონა ცირამუასი; ფრანგული სიმღერა „შემოდგომის ფოთლები“ - ავტორი იოსიფ კოსმა; „სტრენიჯერს ინ დე ნაით“ - ამერიკელი კომპოზიტორის ბერტ კემპსერტის სიმღერა; „შოშოლოზა“ - აფრიკული სიმღერა - აფრიკული ჯემბეს თანხლებით - საკრავთან თეონა ცირამუა; „ლამარის გზაზე“ - ავტორი იოსებ კეჭელაძე; მეგრული სატრფიალო - „დღამ დო სერს სკანოთ ფიქრენქ“ - სიმღერა პოლიკარპე ხუბულავასი, - ლალი გოგიას ჩონგურის თანხლებით.

გვსურს მკითხველს მივანდოთ მოკლე ინფორმაცია გორის ქალთა გუნდის დაფუძნებისა და განვითარების ისტორიულ ნიადაგებზე.

გორის ქალთა კამერული გუნდი შეიქმნა 1970 წელს გორის მუსიკალური სასწავლებლის დირექტორის, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის ა. კაჭარავას თაოსნობით. გუნდის შემოქმედებითი სახე განსაზღვრა მისმა უცვლელმა სამხატვრო ხელმძღვანელმა და მთავარმა დირიჟორმა, საქართველოს სახალხო არტისტმა შალვა მოსიძემ. გუნდმა წარმატებით შემოიარა მსოფლიოს მრავალი ქვეყანა და დიდი აღიარება ხვდა წილად. არის არაერთი კონკურსის

გამარჯვებული. უცხოელი სპეციალისტები გუნდს "მსოფლიოში ერთ-ერთ საუკეთესოდ" მიიჩნევენ, ხოლო მის ხელმძღვანელს შალვა მოსიძეს "ბგერის ჯადოქარს" უწოდებდნენ («საბჭოთა ხელოვნება», 1974, №11. რ. წურწუშია).

გორის ქალთა კამერული გუნდის ამჟამინდელ სამხატვრო ხელმძღვანელს თეონა ცირამუას დამთავრებული აქვს თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია სადირიჟორო განხრით. ნიჭიერი ახალგაზრდა შალვა მოსიძემ წამოიყვანა გორში ქორმეისტერად. თავდაპირველად გუნდშიც მღეროდა და გარკვეულ კონცერტებზე დირიჟორობდა. შემდეგ მოხდა თაობათა ცვლა და 2013 წლიდან თეონამ გუნდის სამხატვრო ხელმძღვანელის პოსტი დაიკავა.

ახალ ხელმძღვანელს ახალი ხედვა ჰქონდა. მან ფაქტობრივად ახლიდან ჩამოაყალიბა გუნდი. შეიცვალა რეპერტუარი. ქართველი კომპოზიტორების სიმღერებთან ერთად შეტანილ იქნა უცხოელი მუსიკოსების სიმღერები და კომპოზიციები.

თეონა თვლის, რომ საჭიროა ყველა გემოვნების მსმენელის გემოვნების გათვალისწინება, რეპერტუარში ქორეოგრაფიული ელემენტების შეტანა, ევროპული და სხვადასხვა ქვეყნების სიმღერებით გამრავალფეროვნება. თეონა გამოირჩევა მაღალი დისციპლინით, მომთხროვნელობით, ძალიან ბევრს მუშაობს. „როცა რამეს მოვისმენ, მინდა რაღაც ჩემებურად გავაკეთო“, „რეპეტიციების დროს იზადება ახალი, რაც აქამდე არ ყოფილა“, „როცა ახალ სიმღერებზე ვმუშაობ მაზინყდება ჩემი სახელი და გვარი“-ამბობს გუნდის სამხატვრო ხელმძღვანელი.

თეონა ცირამუა თბილისში დაიბადა, მაგრამ მისი ფესვები სამეგრელოშია, ჩხორონწყუს რაიონში. მისი ბიოგრაფია გაჯერებულია დადებითი მომენტებით. არის ჩხორონწყუს და გორის საპატიო მოქალაქე. მრავალი სიგელის და მედლის მფლობელი, 2017 წელს საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით დაჯილდოებულ იქნა ღირსების ორდენით. მედიასთან საუბარში თავიანთი აზრი დააფიქსირეს როგორც სტუმრებმა, ასევე მასპინძლებმა.

თამარ ილურიძე, გორის ქალთა კამერული გუნდის წევრი-მინდა დიდი კმაყოფილება და მოკრძალება გამოვხატო სენაკელებისადმი. საზოგადოებას ეტყობა, რომ კარგი მუსიკალური გემოვნება აქვს. ჩვენ პირველად არ ვართ ამ ქალაქში. ვიყავით ბატონ ანზორ შომასხიას ვარსკვლავის გახსნაზე. პატივს ვცემ თქვენი კუთხის ტრადიციებს, სტუმარ-მასპინძლობის გასაოცარ უნარს. მაღლობა ხელოვნების ცენტრის დირექტორს, პედაგოგებს, ჩემს ხელმძღვანელს, რადგანაც მოგვეცა საშუალება მეორედ მოვხვედრილიყავით ამ არაჩვეულებრივ ქალაქში.

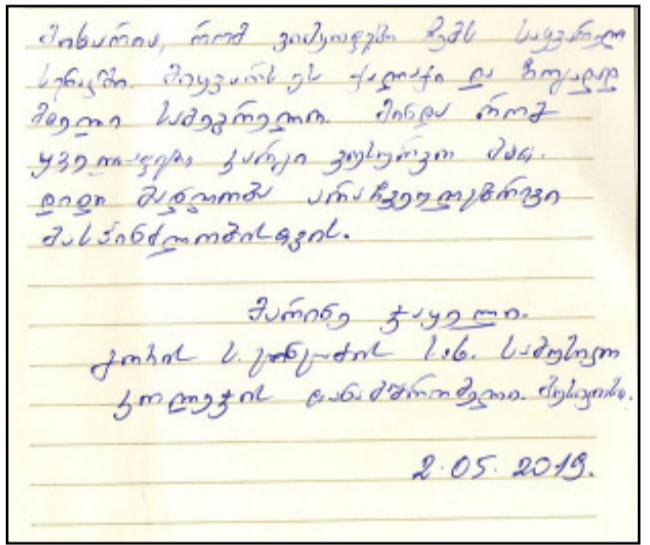
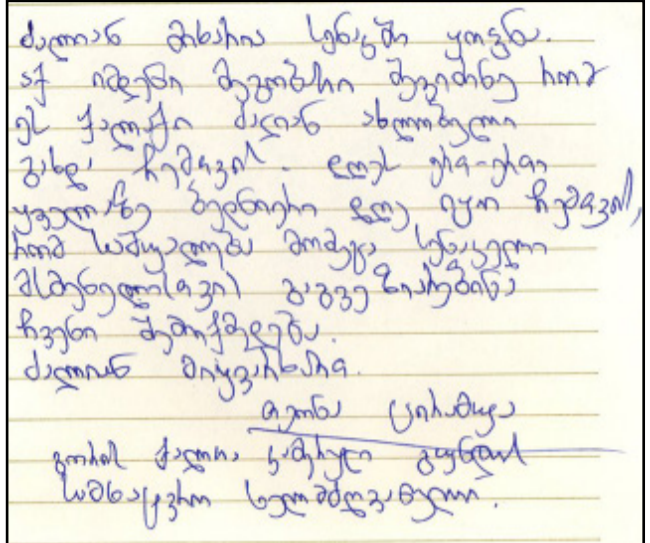
რუსუდან მილიუტინი, სენაკის მუნიციპალიტეტის ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო სკოლის კოორდინატორი-თეონა ცირამუა არის არაჩვეულებრივი მუსიკოსი, უნიჭიერესი ადამიანი, მუსიკოსი, რომელსაც შეუძლია 25 კაციან გუნდში ერთდროულად ესმოდეს ყველა ხმა, შესრულების ხარისხი, რომ არაფერი ვთქვათ სიმღერის შინაარსის მხატვრულად აღქმასა და გადმოცემაზე...

აქვს გუნდის მომღერალთა შერჩევისას განსაკუთრებული ალღო, პრიორიტეტს ანიჭებს არა მხოლოდ მუსიკალურ განათლებას, არამედ ადამიანის მუსიკალურ ნიჭიერებას, რომელიც ხშირად განათლების გარეშეც შესანიშნავად შეიმჩნევა. გუნდის თითოეულ წევრთან მუშაობს ინდივიდუალურად, დღეში დაულაღვად 6-7 საათი. უკრავს ფორტეპიანოზე, გიტარაზე, სალამურზე...თვით აფრიკულ ჯემბებზეც...

კონცერტი იყო არაჩვეულებრივი, რომელმაც მოხიზლა და აღფრთოვანებაში მოიყვანა არა მარტო მუსიკოსები და მუსიკისმოყვარულები...ამ კონცერტმა დაგვანახა, რომ ადამიანის მუსიკალური შესაძლებლობები ამოუწურავია, ეს კონცერტი - მასტერკლასი მაგალითია, თუ როგორ უნდა გიყვარდეს შენი საქმე და როგორ თავდადებით უნდა იმუშაო, თუ გინდა რომ კარგ შედეგს მიაღწიო. გუნდი ცნობილია საზღვარგარეთის ბევრ ქვეყანაში და ყველგან ანშლაგია მათ კონცერტებზე და აღფრთოვანებული მაყურებლისა და მსმენელის ოვაციებით მთავრდება.

ამ კონცერტმა თავდადებული შრომის და საგუნდო ხელოვნების სხვადასხვა ხერხების გამოყენების ნამდვილად საუკეთესო მაგალითი აჩვენა სამუსიკო სკოლის პედაგოგებს და მოსწავლეებს. მაყურებლებს არ უნდოდათ დარბაზის დატოვება, ეს ყველაზე დიდი ჯილდოა ნამდვილი ხელოვანისათვის.

შემოქმედებითი კავშირები გორის ქალთა კამერულ გუნდთან და მის ხელმძღვანელთან, თეონა ცირამუასთან, ნამდვილად გაგრძელდება, მათი კონცერტისა და მასტერკლასის მოსმენა ნამდვილად დიდი ჯილდოა ყველა მუსიკოსისათვის და რა თქმა უნდა გუნდთან მუშაობის საუკეთესო

ნიმუშია.

თეონა ცირამუა და სამუსიკო სკოლის ფოლკლორის პედაგოგი ლალი გოგია რამდენიმე წელია, რაც მეგობრობენ. ლალი გოგია, როგორც აფხაზეთიდან დევნილი და სოხუმის დ. არაყიშვილის სახელობის სამუსიკო სასწავლებლის ფოლკლორისა და გიტარის ფაკულტეტის აღზრდილი - მაღალ დონეზე ფლობს აფხაზურ და ლაზურ ფოლკლორს და სიმღერებს. თეონას თხოვნით ლალიმ მას გაუზიარა რამდენიმე აფხაზური და ლაზური სიმღერა. გორის ქალთა კამერულმა გუნდმა შესანიშნავად შეასრულა აფხაზური სიმღერა „შიშნანი“, რომელიც მათ გაუზიარა ლალი გოგიამ.

თეონა და ლალი კარგი მეგობრები არიან და ეს მეგობრობა აუცილებლად კარგი შემოქმედებითი ურთიერთობის საწინდარია. წარმატებებს ვუსურვებთ თეონას და ლალის და მათ შემოქმედებით მეგობრობას.

ია ოჩიგავა, მშობელი- დღე - სასწაული, სხვას ვერც დავარქმევ იმ სიხარულით, განცვიფრებით და საოცარი ჰანგებით სახე დღეს, როცა ასე, ერთი ხელის განვენებაზე, თითოეული ჩვენთავანისთვის ბოლომდე ინგოდა გორის ქალთა კამერული გუნდი და მისი საოცარი ხელმძღვანელი თეონა ცირამუა. მოსმენილი და გაგონილი როგორ არ მქონდა, მაგრამ ამ კონცერტმა სამუდამო კვალი დატოვა ჩემში და კიდევ უფრო მომერია გრძნობები, როცა ჩემმა შეიღმა, კონცერტის ბოლოს მითხრა: „დე, მე დირიჟორი უნდა ვაგებდო“...

მინდა უდრმესი მაღლობა ვუთხრა ყველას, კამერული გუნდის თითოეულ წევრს, ქალბატონ თეონას, ამ ღონისძიების ორგანიზატორებს, რომ აღდგომის დღეების სიხარული ამ საოცარი ჰანგებით კიდევ უფრო ჯადოსნური გახადეს.

ლექცია-კონცერტს მაღალი შეფასება მისცეს სენაკის მუნიციპალიტეტის მერის პირველმა მოადგილემ გორჩა ბალათურიამ, მოადგილემ კახა კუპრეიშვილმა, განათლების, კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის სამსახურის უფროსმა გივი მისაბიშვილმა, ამავე სამსახურის სპეციალისტმა ირმა კუპრეიშვილმა, მერიის საინფორმაციო უზრუნველყოფის სამსახურის და მედიასაშუალებების უზრუნველყოფის სამსახურის მუშაკებმა.

დარბაზში არ ცხრებოდა ოვაციები, მსმენელს უნდოდა კვლავც გაგრძელებულიყო ჯადოსნური ჰანგები.

გვჯერა მომავალში თვისობრივად უფრო მაღალ რანგში გაგრძელდება სენაკის მუსიკალური საზოგადოების ურთიერთობა მაღალი რანგის პროფესიონალებთან.

გაზეთის რედკოლეგიის სახელით მაღლობას ვუხდით ღონისძიების ორგანიზატორებს და მონაწილეებს. წარმატებები და ხალისიანი დღეები დაბედებულეთ.

მოამზადეს მადეა ბალათურიამ, ანია გიგიაიამ

ცნობილია, რომ 1923 წლის 1 მაისს გამოვიდა სენაკის რაიონული გაზეთის პირველი ნომერი. 1 მაისი ჩვენთვის სასიამოვნო მოულოდნელობებით დატვირთული აღმოჩნდა. ამ დღეს მუნიციპალიტეტის მერმა, ბატონმა ლევან კუპრეიშვილმა მუნიციპალიტეტის მერიის სხდომათა დარბაზში მიგვიწვია „კოლხეთის“ 96 წლისთავთან დაკავშირებით. ბატონმა მერმა შემოქმედებით კოლექტივს მოგილოცა გაზეთის დაბადების დღე, - „კოლხეთი“ მუდამ ერთგულად ასრულებდა

ჩვენი მუნიციპალიტეტის ჟამთაღმწერლის ფუნქციას. მშობლიური გაზეთის ასეთი სიცოცხლისუნარიანობა იშვიათი და დასაფასებელია. კოლხეთელებს ტრადიციების ახალგაზრდული შემართებით გაგრძელებას, პროფესიულ საქმიანობაში წინსვლასა და წარმატებებს ვუსურვებ“-აღნიშნა მან. აგრეთვე დაინტერესდა გაზეთის 96 წლოვანი გზის სხვადასხვა ნიუანსებით. სიტყვით გამომსვლელებმა: მუნიციპალიტეტის მერის მოადგილემ კახაბერ კუპრეიშვილმა, განათლების, კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის სამსახურის უფროსმა გივი მისაბიშვილმა, ამავე სამსახურის სპეციალისტმა ირმა კუპრეიშვილმა, ხაზი გაუსვეს რომ „კოლხეთი“ ერთადერთი გაზეთია, ათწლეულების მანძილზე ისტორიითა და კულტურული ტრადიციებით მდიდარი სენაკის ცხოვრებას რომ ასახავდა და შთამომავლობას უნიკალურ ინფორმაციას უწარჩუნებდა. შეხვედრას ესწრებოდნენ ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლები, რომლებმაც გაიხსენეს პროფესიონალიზმით გამორჩეული ღვანდომისილი ჟურნალისტები, რომლებიც დამწყებ ჟურნალისტებს თაობათა ცვლის პროცესში ასწავლიდნენ სარედაქციო საქმიანობის ნიუანსებს, ჟურნალისტური ეთიკის ნორმების დაცვასა და ობიექტურ მასალათა მომზადებას. შეხვედრის ვიზუალური, შინაარსობრივი და ესთეტიკური მხარის უზრუნველყოფა განახორციელა ქალბატონმა მარი ფაღავამ. დასასრულს მუნიციპალიტეტის მერმა „კოლხეთელებს“ სამახსოვრო საჩუქრები გადმოგვცა.

ბატონო მერო, თვითმმართველობის წარმომადგენლებო, „კოლხეთის“ თანამდგომრო და გულშემატკივარნო, მკითხველნო! (კოლხეთის ფეისბუქ გვერდზე არა ერთი მილოცვა მივიღეთ) დიდი მადლობა თქვენი ყურადღებისა და დამოკიდებულებისათვის, გაზეთის ღირსებისა და ფუნქციის ხაზგასმისათვის.

ჩვენ, დღევანდელ შემოქმედებით ჯგუფს, გასიგრძე-განებული გვაქვს ჩვენი პასუხისმგებლობა, რადგან ვიცით, რომ 96 წლოვანი გზა მარტო არითმეტიკული წლოვანება არ გახლავთ, ამ წლებში დაუნჯებულა წინამორბედთა უზარმაზარი შრომა, ცოდნა, გამოცდილება, პროფესიონალიზმი, ისტორია, ტრადიცია... ჩვენი გაზეთი მუნიციპალიტეტის ისტორიისათვის, მკვლევართათვის, დაინტერესებულ პირთათვის პირ-

ველწყაროა. მისი გაყვითლებული ფურცლები სენაკის უტყუარი მეხსიერებაა. უფრო მეტიც, „კოლხეთი“ რეგიონში უზუცესი გაზეთია. საენციკლოპედიო მონაცემებით გაზეთი აბაშაში 1933, ნალენჯისაში 1932, ხობში 1932, ზუგდიდში 1930, ჩხორონყუში 1933, მარტვილში 1932 წლებში დაარსებულა, მაშინ როდესაც სენაკში 1923 წ. 1 მაისს გამოვიდა „კოლხეთის“ პირველი ნომერი „კომუნას“ სახელწოდებით.

„ისტორია იგი დიდებული ტაძარია, საცა უწირავს ერთიან სულსა ერისას, ... რომელსაც ახსოვს ეგ თავისის ერთიანის სულის წირვა, ... კეთდება, მხნევედება, ჰგულოვდება და თავმონონებულა ყველგან“ (ი. ჭავჭავაძე). სენაკმაც უნდა იამაყოს და გაუფრთხილდეს თავის კულტურულ მემკვიდრეობას, რომელშიც სხვა მრავალთან მოისაზრება 128 წლოვანი სტამბა, ბიბლიოთეკა, თეატრი, სამუსიკო სკოლა, გაზეთი და ა.შ.

ახლა 21 საუკუნეა, სხვა გამოწვევებია ჩვენს წინაშე, ვცდილობთ დღევანდლობას ავუწყოთ ფეხი, რათა საკუთარი ნიშა არ დავკარგოთ. თქვენ კი, ჩვენო მეგობრებო, მხოლოდ ერთს გთხოვთ -- გაზეთზე ხელმონერას, რადგან ამის გარეშე გაზეთის არსებობა შეუძლებელია.

მეგობრებო, დღეგრძელიყოს ჩვენი თანამშრომლობა!

ნინო სარტიანი

უსწორი პრისის ფურცლებზე სტუმრად მეგობრებთან

დევი მაინც გამოიღო და სოციალური ქსელის მეშვეობით მეგობარი მაინც მოძებნა. როგორც კი გაიგო, რომ ნუკრი გერსამიას პერსონალური გამოფენა იმართებოდა, მეუღლესთან ერთად ჩამოვიდა საქართველოში დიდი ხნის უნახავ მეგობართან შესახვედრად.

მათ 5 დაუწინყარი დღე გაატარეს საქართველოში. მეგზურობას უწევდა ნუკრი, რომელიც შეეცადა სტუმრებისთვის ეჩვენებინა ყველა ისტორიული ძეგლი, რომელიც განთავსებულია დასავლეთ საქართველოში, მოეთხრო ის ისტორია, რომელიც გაიარა ქვეყანამ ამ დრომდე. „საქართველო უძველესი კულტურის ქვეყანაა...“ - და საერთოდ უძველესი ერია დედამიწის ზურგზე... ეს იყო მთავარი ლეიტმოტივი ნუკრი გერსამიას მონათხრობში.

მოსკოვში დაბრუნებულმა ალექსი ევტუშენკომ ვრცელი წერილი გამოაქვეყნა გაზეთ „ОРАКУЛ“ -ში სათაურით „საქართველოს გულში“. ის დანვრილებით აღწერს საქართველოში ნახულს და გაგონილს, უზიარებს მკითხველს თავის შთაბეჭდილებებს საქართველოში მოგზაურობაზე. დიდი სითბოთი და სიყვარულით იხსენებს სამეგრელოს, ნოქალაქებს, მის ისტორიულ დანიშნულებას, შხეფისა და რუხის ციხეებს, დადიანების სასახლეს, თეკლათის დედათა მონასტერს, მდინარე ტეხურს, რომელსაც მსოფლიოში საუკეთესოს და განუმეორებელს უწოდებს თავისი ზურმუხტისფერით, ბაგრატის და გელათის ტაძრებს, სათაფლიას.

გამოფენაზე ალექსი ევტუშენკო შეხვდა ცნობილ მხატვარს და მწერალს რეზო ადამიას, რომელზეც წერს თავის წერილში: ბატონი რეზო ცდილობდა ღრმად ჩამეხედა ქვეყნის ისტორიულ სიღრმეებში. შესანიშნავი იუმორით ცდილობდა მიძიმედა სათქმელი სიტყვები უფრო მსუბუქად მოეწოდებინა ჩემთვის. ჩემს კითხვაზე თუ რატომ დახოცა მედეამ შვილები, ბატონმა რეზომ ადღევეებით მიპასუხა: „მედეა კოლხი ქალბატონი გახლდათ, ხოლო მეგრელი ქალი ამას არასდროს ჩაიდენდა. ეს ბრალდება ბერძენმა ისტორიკოსმა განგებ შეთხზა, რათა გაემართლებინა უზნეო

და ყაჩაღი იაზონის საქციელი, რომელმაც მეორე ცოლი შეირთო, ხოლო მედეამ, ვითომ გაბრაზებულმა ასე იძია შური, შვილები დაუხოცა იაზონს..

„ძალიან ბევრ ქვეყანაში ვარ ნამყოფი, ბევრი რამ ვერ გამაკვირვებს, მაგრამ თქვენმა გალერეამ აღმაფრთოვანა და ვიტყვი, რომ ეს შენობა, როგორც არქიტექტორული თვალსაზრისით, ასევე დანიშნულებით შეუდარებელია“-წერს ევტუშენკო. ის განსაკუთრებულ ხაზს უსვამს სტატილაში ქართულ სტუმართმოყვარეობას და ქართულ სამზარეულოს. განსაკუთრებით მოსწონს ხინკალი, ხოლო საცივს ღვთაებრივ პროდუქტს უწოდებს..

„მე და ჩემი მეუღლე ლუდმილა ვერასოდეს დავივიწყებთ საქართველოს, ჩვენს ძვირფას მეგობრებს, ჩვენს ნუკრის. როგორც კი დროს გამოვნახავთ აუცილებლად ჩამოვალთ თქვენთან“-ამ სიტყვებით დაგვემშვიდობნენ ჩვენი სტუმრები.

წარმატებებს ვუსურვებთ ბატონ ალექსის და ქალბატონ ლუდმილას.

ლარი კარტიანი, სენაკის სახვითი ხელოვნების გალერიის სპეციალისტი

ნი თავიანთი დიდ ხნის უნახავი მეგობრის და მასწავლებლის, მხატვარ ნუკრი გერსამიასთან შეხვედრა იყო.

43 წლის წინ ბატონი ნუკრი სავალდებულო სამხედრო სამსახურს იხდიდა თურქმენეთის რესპუბლიკის ქ. კუმკაში, სადაც საჯარისო ფორმირების შტაბის უფროსი იყო, ბატონი ალექსის მამა, ანატოლი ევტუშენკო.

როდესაც ანატოლიმ გაიგო, რომ ნუკრი მხატვარია, სთხოვა მას მისი შვილისთვის ესწავლებინა ხატვის საიდუმლოებანი, რადგანაც ალექსი მიდრეკილებას იჩენდა ხატვისადმი. ეს ის პერიოდი იყო ალექსი სკოლას ამთავრებდა, ნუკრიც სიამოვნებით დათანხმდა.

ალექსი სკოლის დამთავრებისთანავე ჩაირიცხა ქ. ლვოვის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის არქიტექტურის ფაკულტეტზე. ნუკრი დემობილიზაციის შემდეგ დაბრუნდა საქართველოში. მათი გზები გაიყარა.

ალექსი დიდი ხნის განმავლობაში ეძებდა მეგობარს, მაგრამ უშედეგოდ, რადგანაც საბჭოთა კავშირი დაიშალა, რუსეთსა და საქართველოს შორის სავიზო რეჟიმი დაწესდა და ურთიერთობა დაიძაბა. თავდადებულმა ძებნამ შე-

რეზოლუცია გოდება და კედრება ყოველთა

ვარსკვლავთუბი სამყაროს ჭეშმარიტად მოაზროვნე, ქრისტიანული ზეპუმანური რელიგიის უფლისეული სიხალე მისით, მაცხოვრის ოთხი თავდადებული მოსწავლე ერთდროულად დედამიწის არც ერთ ქვეყანას არ ხლებია: ამ სახის მოციქულებობრივი მოვლენა მთელს საქრისტიანოში მართლაც რომ იშვიათობაა. პირველი საუკუნის მეორე ნახევარში დიდი და მრავალსარწმუნოებრივი ისრაელიდან, სამარადისოდ აღმდგარი იესოს ღვთიური მითითებით ყოველმხრივ დარწმუნებულნი და წინასწარმეტყველურად უძველეს კოლხეთს გულითადი და სულიერი ნდობით მხსნელად გამოეცხადნენ (სამშობლოდან განდევნილები კოლხეთ-იბერიაში ღვიძლ შვილებად გრძნობდნენ თავს). ღვთისგან განმანათლებლად მოვლენილებმა, შორეული წარსულის ლეგენდარულ მინაზე თითოეულად უფლებად და დამოუკიდებლად თავისუფლად იქადაგეს და წმიდად აღვლენილებმა საღვთო წერილი შეუფერხებლად უწყვეტ ქმნად განავრცეს. ღვთისგან მოწოდებულნი ეკლესიათა აღმართვის და ხატის შექმნის ხელოვნებით განაფეს კოლხები, ძირძველი საქართველო, უფალ იესო ქრისტეს სარწმუნოებაზე სამუდამოდ დაამკვიდრეს. წარმართობისმიერი უმძიმესი კანონცხოვრებისგან განამებულმა ხალხმა მღუმარე შინაგანი სწრაფვა ზემოთ მიიღო ქრისტიანობა და ბნელეთურ-მწვანელებური სარწმუნოება ბრძნული და გმირული შემართებით იმავდროულად უარყოფილ იქნა. ქალაქდუმალ აიას, ჭყონდიდის, აკადემიად წარდგენილი ფაზისის, დიოსკურიის, პეტრას არქეოპოლისის, ბიჭვინთის, საკულტო ადგილმშენებელ ვანის და მრავალი უმნიშვნელოვანესი ქალაქისა თუ სოფლის კერპთაყვანისმცემლობა სამუდამოდ გაუქმდა. და, განგებ შემრეულ, არქაულ ულამაზეს ვარდისფერ-მოცისფრო, უხსოვარდროინდელ ქვაზე ყოველთა სალოცავად, ლუკა მოციქულის მიერ უძველეს ფიცარზე შექმნილი, მაცხოვრის სასწაულმოქმედი მხეხატი დაასვენეს, სადაც იმ ადგილზე მალე პირველი ქრისტიანული სამების სახელობის მცირე ბაზილიკა აშენდა.

ისტორიული სიმართლე, „ქართლის ცხოვრება“ იუნყება, ვახტანგ გორგასლის წინაპარმა წარმართმა მეფემ, დიდი ამალით გაილაშქრა უდანაშაულო ქრისტიანულ ეგრის-კოლხეთზე და მართლმადიდებლურ მოსახლეობას წმიდა ხატები გადაამალინესო (რაც არ გვიკვირს).

სინდინდის გაჩენის დღიდან ღვთისწიერმა კოლხმა-ქართველებმა ოთხი მოციქულთაგანდანი ორის უპატიოსნესი ნეშტი, რომლებიც მზის სისტემის დროთა დაუთმობელად დინებამ ფიზიკურად მოამწიფა და კეთილმცხოვრებელი მიიცვალნენ, ვალმოხდომი-იმქვეყნიური მინას მიაბარა და მარადისობის მშობლიური ნისლ-საბურველი გადააფარა, წმიდად მოვლენა სვიმონ კანანელს და კეთილ მატათას: ხოლო ყოვლისშემძლე მოციქულმა ანდრია პირველწოდებულმა კი ფეხით ქრისტესმიერად შემოიარა ჭეშმარიტების მოძლიერებელი ქვეყანა და ვინ იცის, რამდენი ქალამანი გაცვითა, კოლხი კეთილი მენალებების მიერ ირმის ტყავისგან შეკერილი. მერმე კმაყოფილი და მადლიერი ზეციური შეგნებით დაუღლელი მასწავლებელი იბერიას და სხვა მებრძულ ქვეყნებს ეახლა, ყველა მათგანი წარმატებით გააქრისტიანა. მაცხოვრის უერთგულესი მიმდევარი სვიმონ კანანელი იმდენად ახლობელი და ღვიძლი გაუხდა კოლხ-იბერიელ ხალხს – თავისუფალ და უკვე ქრისტიან ქვეყანას, მარადიულ განსასვენებლად, როგორც მოგახსენეთ, მათი მითიური მინა ირნია, კერძოდ, ბიჭვინთის ზღვისპირეთი. იგივე ზეციური ბედი ეწია ერთგულ მატათას, რომლის საფლავი დრომ თუ ურჯულთა შემოსევებმა პირისაგან მინისა წაშალა, მაგრამ კოსმოსურ უკიდევანო მესხიერებაში, ქალაქ პეტრას ციხის და ირველივი წმიდა სამარხ-სანახები ნათლად მოიხილვება; ზოგან ფანტასტიურ ადგილმდებარეობას კოსმოსასწა-

ულმხილველები ციხეგოჯის მიდამოებსაც ამსგავსებენ. ღრმად მორწმუნემ და მოკრძალებულმა ბართლომემ, დაუღალავი შრომა-მეცადინეობით ყოველ მიყრუებულ მთის სოფელსაც ბუჯითად მიემასწავლებლა და თითქმის უკლებლივ მოაქცია ქრისტეს რჯულზე. მერმე აღმოსავლეთის ერთ-ერთ უძველეს ქვეყანას განმწმენდ-განმანათლებლად ეწვია, სადაც უმონყალოდ, ჭირმემყრელურად აწამეს. ყოველივე მათგან განუღლი ღვანლ-შენირვა უფლისმიერია და პლანეტაზე ჭეშმარიტად ჰუმანური რჯულის ზეიმ-გამარჯვებაა.

სამწუხაროდ, დიდი ქრისტიანული ქვეყნების დამპყრობლური უღვთო მოღალატური ხასიათიდან გამომდინარე, კოლხეთი-იბერიის ამ სახის რელიგიურ-სარწმუნოებრივ სიამაყე-ისტორიაზე თვალს ხუჭავენ.

ღვთიური ნატვრაა ამ წინარმოებში და ოცნება...

ზოგჯერ რა ძლიერი ყოფილა უსამართლობა და ბოროტება. ეს უკვე პირდაპირი მტრული მოქმედებით მაცხოვრის უარყოფა – ჭეშმარიტებისა და წმიდათაწმიდა რელიგიის უკეთური დამახინჯებაა. ნუთუ ღმერთის მაინც არ ემინიათ, ან კოსმოსური ხელმუხლებელი უბრძენესი კანძთმეუფების. მაცხოვრის და თავისი უახლოესი მონაფეხების რეალურ ისტორიას ხომ ვერავინ და ვერავითარი უკეთური შური ემამკეული ვერავითარად ვერ ამოშლის წმიდად დაწერილი თუ დაუნერელი წიგნიდან.

ქრისტიანობის საზიანოდ სატანას ნუ ახარებთ, ბოროტზრახვებთან ადამიანებო!

პლანეტის ახალმა რელიგიამ პერიოდულად გაანადგურა უსასტიკესი წარმართობა და, სამწუხაროდ, მათგან შეუგნებლებმა იმ დროთა, შორეული უფლის, ზემოქმედებით შექმნილი ხელოვნების ნიმუშ-მედვერებებიც მიაყოლეს.

რელიგიურად უძლიერეს იუდეველებს კი ვერაფრით ვერ გაეკარნენ, აქ რალაც კოსმოსურ კანონ-წინასწორობასთან გვაქვს შეხებები. საუბედუროდ, წარმართობის მოშლას მოჰყვა ადამიანების დიდი მსხვერპლი, ალბათ დადგენილია სამყაროში ღვთიური სიხალე – დიადური, გარკვეულ თავდადებებს მოითხოვს: ამას მგონი ვერც ერთი ზეძალა ვერ გაითვალისწინებდა კოლხეთ-იბერიაში კი, როგორც მოგახსენეთ, ყოველივე სასტიკი შეწირვები შედარებით ნაკლებად მოხდებოდა. ჭეშმარიტებამ უფრო იბერიის წარმართული ბოროტი კერპები დაამსხვრია და მათ ადგილას სიკეთის სიცოცხლის და სიყვარულის წმიდა-თანმიდა ხეები აღმოაცენა.

დროთა დინებას შებერებული კაცობრიობის ცივილიზაცია საწყის ლეგენდა-ქალაქი აია, ფაზისი, დიოსკურია, ციხეგოჯი (არქეოპოლისი), პეტრა-ჭყონდიდის საბრძანებელი, კოლხეთის რამდენიმე ქალაქი და სოფელი პირადად, ასევე თქვენგან მრავალთ, წარმოგვიდგენიათ კოლხეთი-იბერიის ქრისტიანული სარწმუნოების სათაყვანებელ უძველეს აკვნად, რომელთაც მოგვიანებით ქალაქი მცხეთა მზის ამოსვლასავით გულლიად შეეგება, მოციქულთა სწორის, წმიდა ნინო კაბადოკიელის მეოხებით და მარადიულ ქრისტიანულ სახელმწიფო სარწმუნოებად დაკანონდა, ერთ დროს ლეგენდარული მეფე აიეტის, ოქროს ვერძის საოცრება ასული მედეას მითოსურ-მისტერიული კოლხური მხარით და სრულიად საქართველო.

ჩვენს მარტოსულ, სიცოცხლით სავსე პლანეტაზე ექვს მილიარდზე მეტი ადამიანი ცხოვრობს: ხუთი მილიარდი, თუ მეტი არა, ქრისტიანი არ გახლავთ, რამდენიმე ათი მილიონი კი ათეისტია. სამწუხაროდ, მრავალათასეული ანტიქრისტი და სატანისტებია. ხოლო ნაღდი ქრისტიანები ვინც ვართ და სხვა უახლოესი აღმსარებლობის მრავალ უფლისმიერ ხალხს კილბით და სიცოცხლის ფასად გვიკავია კაცობა შორის ჭეშმარიტება, სიყვარული და სიკეთის ზეცისგან განწმენილი გრძნობები...

უსასრულო ოკეანიდან ხმელეთზე უმწეოდ გამორიყულივით, ბავშვობიდან ღრმად მორწმუნემ და ხატმწერმა წარმოსახვით მაინც რომ ვინატრო სიყვარულითა და სიკეთით სავსემ ვიოცნებო, რომ ზეუსასრულობის საუფლოს ლეგენდარულ კოლხეთ-იბერიაში მოეგლინა ნათელი იესო. ამით რა სარწმუნოებრივი დანაშაულია დაშვებული? ყველაფერი ის წმიდა წიგნები, საღვთო წერილები, ლოცვები, სწავლებლებიც ოდნავ ან საკმაოდ განსხვავებით შავი ზღვისპირეთში, ქალაქ აიაში, ფაზისში ან პეტრაში რომ დაწერილიყო, ხომ შეეძლო მათივე უსაზღვრო ზეციური ფანტაზია გავლენა ჭეშმარიტებიდან გამომდინარე, ყოვლისშემძლე ზეციურ დასს. კოლხი ხალხი, მრავალი ათასი წლიდან მოყოლებული, უთუოდ ქვეცნობიერად მაცხოვრისეული თანდაყოლილი უძველესი რწმენით და სრულყოფილი ზნეობით ცხოვრობდა. ისე უბრალოდ და თვითღიწებით არ შეიქმნებოდა ოქროს ვერძი და კოლხური ოქრომრავალი კულტურა-ცივილიზაცია... ჩვენ კი რატომღაც გვგონია ურყევ კანონად და დოგმებად ქვეული ყოველგვარი დღევანდელი რელიგიური აზროვნება კანონიკები რომ არა, თავზე დავექცევა ცა და მიწაო. რეალურად ასე ხომ არ გახლავთ! კოსმოსი მოწყობილი; ყოველგვარი ეჭვების გარეშე სამყარო აურაცხელი გალაქტიკებით შეუწერებლივ მოძრავია და სიხალეებითი უსაზღვრო გარდაქმნებია, საერთო აზროვნებითაც მარად პროგრესულია და მისგან მაგნიტურად მოესხივება ყოველგვარი რელიგიური ზუსიხალე-სწავლებლები ადამიანთა ზნეობრივ წარმართული სულიერი ჰარმონია და ვარსკვლავთუბი საოცრება საღვთო წერილისეული შეგონება. უზარმაზარი უსაზღვრო წარმოსახვებითი შემოქმედია თავად სამყარო, ვინ იცის, მართლაც მაცხოვრის მიერედ მოსვლა კოსმიურ გავლენა ულამაზეს მცხეთაში მოხდეს, ვარძიაში, უფლისციხეში, ზღვით განბანულ ფაზისში ან კავკასიის მთებისკენ მიმავალ მარტვილში და მხოლოდ ქართულ ენაზე იქადაგოს, მომავალი ათასწლეულების სიბრძნე, სიკეთე და სიყვარული. ჩვენ ხომ შორს ვართ ამდაგვარ ზეციურ-ღვთიურ მოუღონდნელობათგან. ეს აუხებელი ნატვრა? ჩემეული ლოცვა თავად და, ნეტავიც კია ფრიად თავისებურებით. უჩვენოდაც უსასრულობის ღმერთისთვის ყველაფერი წინასწარ ნათელია. საუბედუროდ, ადამიანში ჩასახულ ეშმაკეულ ბოროტად შობილ თვისებებს ხშირად და საბოლოოდ არაფერი არ ჯაბნის. ეს უკვე ცალკე ისევ კოსმიური მიუწვდომელი უღვთო მკაცრი ძალა მარად უსაშველო და მეცნიერულადაც შეუსწავლელი. თქვენ, ჩემზე ძლიერნი, ჯობია მას მიხედოთ და ღვთისწიერად გაანელოთ უკუღმართული თვისებები, ვინემ ღრმად მორწმუნის კეთილ და ალალ ნატვრას, აღმაცერად უყურებდეთ, რათა ყოველივე ჩემეული ისევ მართალი ცისარტყელას პლანეტაროუმის ანარეკლი ფერებიდან მოედინება შეუღარებელი მზიური და კეთილმოსიყვარულე ზრახვებით. ვის ჰკითხეს ან ვინ უთანხმდება ადამიანებს, სად უნდა მომხდარიყო ღვთის მოვლენება. შესაძლოა, კოსმოსური უთვალავი მოძრაობა-ბრძოლა წინააღმდეგობების ტალღურმა ცვლილებებმა მაგდროს შემთხვევით ისრაელში ჩამოიარა, მაგრამ (მართალია, რელიგიურ სწავლებათა ეტაპებთან კი გვაქვს საქმე, ოღონდ) შედეგი? მთლიანობაში გაოგნებულმა ადამიანებმა რაც კი ვინწინეთ ტანჯვა-წამებით სიკვდილის ყველა უსაშინლესი ფორმით, ისტორიულად სახეზეა; რასაც ჩაჟამულ

ქარბორბალად მოჰყვა მომაკვინებელი ჯვარცმა, წმიდანის (იოანეს) თავის კვეთა, ტანჯვა, პირადი და ხალხთა მასიური შეწირვები წარმართთაგან საშინელი დასჯები, მკვლევობები, ჟღერა, ხოცვა, სარწმუნოებათა უთანხმოება, დევნა და ასეთ უბედურებას, საქვეყნოდ ბნელ ტრადიციად ქვეულს, ბოლო არ უჩანს. რათა? რატომ? რისთვის, საბოლოოდ რას ფიქრობს ქვეყნიერების პატრონი? ცნებების, ფანტაზიების, მომავლის ოცნებების და უფრო უხილაობის იქითაა, ყოველივე ადამიანის თანდაყოლილმა უმძიმესმა ბუნებამ ხომ არ გამამძფრა ის მოვლენები, ზემოთ სულიერი ტკივილებით რომ შევეხე მარად შეუღებულ ქვესკნელურ ჩვენულ ხასიათს?

ველური ცხოვრების სინამდვილეში, დედამიწაზე თუ ქვეყნიერებაში, უთვალავი რამე ფსიქოლოგიური, ზნეობრივი და გონებრივი ჭეშმარიტებისაკენ სვლაში უმართავია. საუბედუროდ, მაგ უკეთურობებს სრულიად სხვა ბნელეთური ძალა განაგებს და, აქედან გამომდინარე, მრავალი ზეციურ-სტიქიურ-მომწამველი სულის სივრცობრივი ჟანგი ადამიანშიც მძლავრობს და საშინელ ბოროტმოქმედად აყალიბებს. რა თქმა უნდა, ისევ წინამდგომელი ვარსკვლავთა უარყოფითი მკვეთრი სხივები მოქმედებს და უკეთურთა ქსელს დღენიად აძლიერებს. ბევრჯერ დამინერია, რომ კეთილ და ავ პლანეტათა ქვეყნიური ქმედება, ჩვენდა საბედნიეროდ, უფლის კეთილი განგებლობითაა დაშუბტული, რითაც შედმივად განონასწორდებ-განინმინდება კაცობრიობა...

ხოლო ნატრული მშვიდობიანი, მორჩილი, უფლისეული სულიერების გარემოცვაში აღვლენილი სარწმუნოება მარად პროგრესულ კეთილ და ურთიერთსიყვარულის გარემოცვაში იქნებოდა. ხალხთა, ეროვნებათა და მრავალ პიროვნებათა განადგურება-ხოცვა-ჟღერებებს როგორც სრულიად საქრისტიანობა, ასევე ყველგან უთუოდ ავიცდენდით და არ დაიბადებოდნენ კულტურა-ცივილიზაციის და ხალხთა გამანადგურებელი, ბელადად წოდებული დემონები. ამ შემთხვევაში თბილისის ათი ათასი წმიდანის ისტორია ხომ ყელაფრის მთქმელია! რა თქმა უნდა, როგორც მოგახსენეთ, კოსმოსმაც დედამიწაზე თავისი უარყოფითი სხივებიც მრავლად ჩაყრა და უაზრო-უადგილო მარტვილობა ეშმაკეულ ტრადიციად იქცა... კოლხეთ-იბერიასა და საბერძნეთში, მაცხოვარს, შესაძლებელია, ას ოც წლამდე ან ბევრად მეტიც ღვთიური სვლა-დღებობი პლანეტის მანათობლად ეცხოვრა, მსოფლიოს უამრავი და ყოველგვარი ნამყვანი რელიგიები ოცნება-კაცთმეგობრობაში მოექცია და მართლაც, უფალს ხელს ვერ შეუშლიდა ფუჭი ადამიანური დაუნდობელი ბოროტი ძალა და მორჩილ ნებად დაჰყვებოდა უზენაესის უკეთილშობილეს მიუწვდომლობას. ამჟამად?! თვალს ნუ ვხუჭავთ, კრიტიკულად განწყობილი საზოგადოებავ, და კარვად გადავხედოთ პლანეტის რელიგიურ მარად კონფლიქტურსა და ხშირად დამლუპველ ნერვიულ შავბნელ მოზაიკას.

უსსოვარი დროიდან ადამიანის უკეთურობა და ბოროტება ყველგან ყელაფრს მისწვდა და უკუნეთური კვალი დატოვა, მაგრამ ზეციურ ანგელოზებს ავი ქმედებით ვერასოდეს მიუახლოვდა: მხოლოდ გამუდმებითი თხოვნა-მუდართით და მორჩილებით იმედის თვალ-გონებით შესციმციმებს. გვიკვირს და ისმის კითხვა, რაშია მდგომარეობა? რათა კოსმოსურ უტყეს სულიერ იდუმალ უფლისეულ ზეწერვიულ ფენომენთან გვაქვს სიხალევე, როგორც დედა მხესთან მიუდგომელ-მიუწვდომელია, ცოცხალი არსებანი, ასევე ყოველთა მფარველ ანგელოზებთანაც, თავისი ვარსკვლავთუბი განსხვავებული სულიერი თუ სივრცობრივი სიმართით. ამ ფორმის შეუძლებლობაზე მოკრძალებით წუთიერად მაინც ვიფიქროთ და ვითომდა მთავარანგელოზიც რომ განკაცებულიყო, მაშინვე ნიოკით დაუპირისპირდებოდნენ უღვთო-უკუღმართად დაბადებულნი, საშინელი შურით, ბოლმით და ბოროტულ-მოღალატეობრივი ზრახვებით...

(გაგრძელება გვ. 6)

გიგი კერძაიამ, მარიამ სახოკიამ, ანჟელა ჯიჯელავამ, ვიკა ხორავამ, გიორგი ვაშაკიძემ, საბა კაკაბაძემ, მაღალმხატვრულად წარმოთქვეს დედანისადმი მიძღვნილი სტრიქონები. კომპოზიციაში მონაწილეობდნენ I საჯარო სკოლის რუსულენოვანი ჯგუფის მესამეკლასელები. სოფია სულეიმანოვა, ლენა სებისკვერაძე-მაზრაშვილი და III საჯარო სკოლის მოსწავლე ანუკი ჩოჩია.

სენაკის საბავშვო ბიბლიოთეკაში ჩატარებულ დედანისადმი მიძღვნილ ლიტერატურულ-მხატვრულ კომპოზიციაში „ო, ენაჲ ჩემო“ მონაწილეობა მიიღეს კერძო სკოლა „მაიას“ III კლასის მოსწავლეებმა (დამრიგებელი ლალი გოგიჩაიშვილი). მესამეკლასელებმა: ნიკოლოზ კანკიამ, დავით გეგენავამ, თამთა გოგიამ, დიმიტრი ბუგუნოვმა, ლუკა გერენავამ, შალვა ხუნწარიამ,

კომპოზიციის მონაწილეებმა გამოხატეს მოკრძალება და სიყვარული უძველესი ქართული ენისადმი. ღონისძიების დასასრულს მოსწავლეებს და პედაგოგს მადლობა გადაუხადა საბავშვო ბიბლიოთეკის სპეციალისტმა ნინო გვასალიამ და წარმატებები უსურვა სწავლაში.

შ. ჩაჩიბაია

„მეფე გრავიტაცია და სამი ასული“

რა არის ფიზიკა?-განმარტებაში ვკითხულობთ: ფიზიკა არის საბუნებისმეტყველო მეცნიერება, რომელიც შეისწავლის ბუნების უმარტივეს და ამავე დროს ყველაზე უზოგადეს კანონზომიერებებს, იკვლევს მატერიის აგებულებასა და თვისებებს, სივრცესა და დროში მის მოძრაობის ზოგად ფორმებს.

რა ადგილი უჭირავს ფიზიკას ჩვენს ცხოვრებაში?-მიეძღვნა ქალაქის № 7 საჯარო სკოლაში(დირექტორი ბიძინა ტაბალუა) გამართული მინი სპექტაკლი: „მეფე გრავიტაცია და სამი ასული“. სპექტაკლის არსი შემდეგში მდგომარეობდა: ავადმყოფმა მეფე გრავიტაციამ დაიბარა

ლონისძიების ხელმძღვანელები იყვნენ პედაგოგები ლია სიგუა და მზია ბარქაია. მუსიკალურ გააფორმა ლიკა ნარსიაძე. ღონისძიებაში მონაწილეობდნენ: დათო ჯამბურია, სალომე ჯინორიძე, მარიამ ჟვანია, ანა საჯაია, გიგი ყურაშვილი, ცოტნე კაცია, ლიზი სანაია, ნიკა ნაროშვილი, ზურაბ ძიძიგური, ლიანა სიჭინავა, დევი ანი, მარიამ და ლიზი გნოლიძეები, დევი მარი და ლანა სიჭინავები, ირაკლი კვიციანი, და-ძმა მათე და მარი ლაბარტყავები, ნინო ადამია. დათო ბერია, ზურაბ სიჭინავა, ლუკა სორდია. ანიტა სიმონიანი, ნიკა ხუხია და სხვები. აღსანიშნავია, რომ ქორეოგრაფიული ნომრები თვითონ მოსწავლეებმა დადგეს.

ლონისძიებას ესწრებოდნენ საგანმანათლებლო რესურსცენტრის წარმომადგენელი ლ. გრიგოლია, მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის სამსახურის სპეციალისტი ირმა კუპრეიშვილი, პედაგოგები, მშობლები, მოსწავლეები. სკოლის დირექტორმა ბიძინა ტაბალუამ მადლობა გადაუხადა ღონისძიების ხელმძღვანელებს, მოსწავლეებს საინტერესო სანახაობისათვის, მოწვეულ სტუმრებს მობრძანებისათვის.

საქმიანობა შეწყდა დრეკადობის, ხახუნის და სიმძიმის ძალების არ არსებობის გამო. ბავშვებს არ უსაუბრიათ ტექნიკურ და პუმანიტარულ მეცნიერებებს შორის დაპირისპირებაზე. მათ თავიანთი სპექტაკლით გვიჩვენეს, რომ ფიზიკა ყველგანაა ჩვენს ცხოვრებაში და რამდენად სახალისო და საინტერესო შეიძლება გახდეს ცხოვრება, თუ კარგად ერკვევით ფიზიკაში.

სპექტაკლის შემდეგ მოსწავლეები მუსიკალური და ქორეოგრაფიული ნომრებით წარსდგნენ მსმენელთა წინაშე, წაიკითხეს ქართველი პოეტების ლექსები.

ლონისძიების ხელმძღვანელები იყვნენ პედაგოგები ლია სიგუა და მზია ბარქაია. მუსიკალურ გააფორმა ლიკა ნარსიაძე. ღონისძიებაში მონაწილეობდნენ: დათო ჯამბურია, სალომე ჯინორიძე, მარიამ ჟვანია, ანა საჯაია, გიგი ყურაშვილი, ცოტნე კაცია, ლიზი სანაია, ნიკა ნაროშვილი, ზურაბ ძიძიგური, ლიანა სიჭინავა, დევი ანი, მარიამ და ლიზი გნოლიძეები, დევი მარი და ლანა სიჭინავები, ირაკლი კვიციანი, და-ძმა მათე და მარი ლაბარტყავები, ნინო ადამია. დათო ბერია, ზურაბ სიჭინავა, ლუკა სორდია. ანიტა სიმონიანი, ნიკა ხუხია და სხვები. აღსანიშნავია, რომ ქორეოგრაფიული ნომრები თვითონ მოსწავლეებმა დადგეს.

ლონისძიებას ესწრებოდნენ საგანმანათლებლო რესურსცენტრის წარმომადგენელი ლ. გრიგოლია, მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის სამსახურის სპეციალისტი ირმა კუპრეიშვილი, პედაგოგები, მშობლები, მოსწავლეები.

სკოლის დირექტორმა ბიძინა ტაბალუამ მადლობა გადაუხადა ღონისძიების ხელმძღვანელებს, მოსწავლეებს საინტერესო სანახაობისათვის, მოწვეულ სტუმრებს მობრძანებისათვის.

მ. გარბაია

საქართველოს პარლამენტის აპარატის იურისტის გიორგი გარუჩავას შემოქმედებას კარგად იცნობს მკითხველი. ნიჭიერი ახალგაზრდა გამოსაცემად ამზადებს ლექსების კრებულს, სადაც წარმოდგენილი იქნება სხვადასხვა თემატიკაზე შექმნილი ლექსები, ჩანახატები.

მკითხველს ვთავაზობთ გიორგი გარუჩავას ლექსს „პარლამენტი“. ნიშანდობლივია ის ფაქტი, რომ მიმდინარე წელს ქართულმა საზოგადოებრიობამ აღნიშნა პარლამენტის 100 წლის იუბილე.

პარლამენტი

აურ-ზაური, აქეთ ხმაური და კინტაური, ხანაც-ტრაური, ხანაც-ამური, აქ ხურდავდება ბევრი შაური... ერთმანეთს სიტყვას ართმევენ კრძალვით და ეპყრობიან ერთმანეთს მალვით, ნიღაბს იდებენ სახეზე ფარვით, ლაპარაკობენ ერთურთზე ჯავრით. ფარული, ღია-კენჭისყრა ჰქვია, იქ სპიკერატის ტრიბუნაც კია, ნათელი, თეთრი კარები ღია, კენჭი ეყრება პროექტებს მზიანს. გამოსვლა მინდა, სიტყვა მაქვს წმინდა, ის კორექტული არის თავიდან, სიტყვა უხეში, პასუხი ყელში, კამათი მიდის, არის თარეში. ასეთი არის წესი „კარავის“ აღარ უთმობენ სიტყვას არავის. აქ - პოლემიკა, იქ კი - რეპლიკა, არის საუბრის დიდი ტექნიკა, აქ ორატორებს უყრიათ ჯავრი, მათზე სოფისტებს უდვიათ თავი. სად არის სიტყვის მთელი ლაფეტი?- მას ეწოდება თვით პარლამენტი, თან აქვს პოლუსი მუდმივად ორი - პოზიცია და ოპოზიცია,

ერთმანეთისთვის უჭირავთ ტორი, სხვა ყველაფერი არის ფიქცია, ასეთი არის პარლამენტარი, არ არის საქმე ისე ნეტარი, როგორც გვგონია რიგით მოკვდავებს, ისინიც მუდამ კრძალვით შფოთავენ; ეს ორგანოა კანონისმქმნელი და წესდებების მუდმივად მთლელი, ის ჩვენ გვიწესებს ცხოვრების წესებს, თანაც გვიჩვენებს მუდმივად რელსებს. მას რომაული მოსდგამს ფესვები, სულ უგალობდნენ ძველი ბერძნები, დღეს არის ყველგან წამყვანი ძალა, რესპუბლიკისთვის საშენმასალა. მისგან იქმნება ადამის ნება, კანონპროექტში ასახვა ხდება, ის აკონტროლებს მონარქებს „მზიანს“

და აბალანსებს უფლებებს ღიად. ამ ორგანოში ვმუშაობ ბედად, მადლობელი ვარ, დღეს თქვენ რომ გხედავთ, კმაყოფილი ვარ მე ამ ნეტარის, მებოძა ხვედრი პარლამენტარის.

გიორგი გარუჩავა 2014წ

შენ და გვირილები

ნეტავ რა მჭირს რაღაც ხდება, გვირილები მეკარგება გვირილა ხომ ჩვენი გულის სიყვარულად გვესახება, ესტაფეტად მოდის დარდი სევდა ქარში იმალება - ბრწყინავს შორით თეთრი ვარდი და გვირილა მენანება. ნეტავ სად ხარ, ახლა კარგო, ვინ გიყვება ზღაპრულ ამბებს ვინ გეყვითის, რომ გვირილები ვარდზე კარგად იხატება ვინღა გეტყვის ყვითელგულა გვირილები მენატრება და მსურს სადმე დავიკარგო სადაც გვირილა დამხვდება ვინღა გეტყვის, რომ გვირილა არის სევდა, უფრო ნაზი ვიდრე შენი მონატრება, თუმცა ესეც ამაღ კარგი ჩემმა გულის გვირილებმა, მოიწონეს შენი დარდი. შენი გული მოიწონეს და მეც ასე შემეყვარდი. ახლა გვირილები ჭკნება და შენც ალბათ ასე გაქრი. ნულარ იტყვი გვირილაზე, რომ ის არის დიდი დარდი, გრჩება მხოლოდ თეთრი ვარდი გაიხსენე, რომ მიყვარდი, გაიხსენე ყვითელგულა უნაზესი გვირილები გაიხსენე, რომ მეც ასე, სწორედ ასე შემეყვარდი.

მარიამ კილასონია-გომიწავა

გოდება და კედრება ყოველთა

(გაგრძელება)

ვაჟა-ფშაველას ხევისურეთისეული საკვირველი გამონათქვამია: გველს დაუჩივლია, კბენა ადამიანმა მასწავლა... (ერთ-ერთმა განაწყნებულმა მისტიკოსმა საშინელება ბრძანა თურმე, სატანა ადამიანის ტყუპისცალიაო!!)

რა არის ადამიანი? ღმერთის ტრადიციის მორგენსტერნი: ნათელი რეალობაა.

უძველესი რელიგიებიდან, უფრო წარმართობიდან, მოყოლებული, დედამიწაზე, სამსუხაროდ, ადამიანებთან ერთად ღმერთებიც დაუნდობლად ებრძვიან ერთმანეთს: გადის მნიშვნელოვანი საუკუნეები და გონებრივ-ზნეობრივი წინსვლის მაგიერ სამკვდრო-სასიცოცხლოდ ახალი და ძველი რელიგიები უფრო დაუპირისპირდა ურთიერთს. აღმაშფოთებელ ღვთიურთაგან ისმის კითხვა, საიდან იბადება ამდაგვარი უთანასწორო საშინელება?!

ჯიუტი ფაქტია, რომ ყოველივე ადამიანის უმძიმესი და უნდო ბუნებიდან მომდინარეობს. ადამის მოდგმის გადამრჩენელად უსასრულობიდან ებოძა მას წმიდა უფლისმიერობა, მაგრამ თავისი შეუთავსებელი ხასიათ-თვისება ყველგან ბოლომდე ბნელ ფორმად ჩადო. თანვე სრული მინიერი კაცთა არსება ხომ მარადიულ წვალეზაშია და ცხოვრებისეული უმკაცრესი გამოცდაა. ამდაგვარი არსებობიდანაც გამოუმუშავდა მწარე საპირისპირო თვისებები.

ადამიანი რომ ბოროტია, ამაშია ჩემი ნუგეში, რადგან ის ძალას წარმოშობს. ნიცმე. უთუოდ დიდ ნებასაც მოაბრძანებს, მაგრამ... საკვირველ და უმნიშვნელოვანეს ვარსკვლავთურ მოვლენა მოძრაობათა გაქრობა-აღდგენა თუა სამყაროს სივრცეში, მაშინ საოცარი საწყისი, შუა და ბოლოცაა მისი; აგრეთვე მარადიული ფენომენალური საიდუმლო ხაზიც არსებობს უკიდევანობაში, რომელსაც დანყება-დასასრული არ გააჩნია. ჩვენ უთუოდ სივრცობრივი იმ გზა ელემენტ-ხაზთ მოძრაობის მავალნი ვართ, რა თქმა უნდა, აზროვნების, სულიერი და შინაგანი განწყობილების სხვადასხვა სფეროთი. ამქვეყნიური ცხოვრება თითქოსდა მინიერი თვისებებითაა შემოფარგლული და იქვე ჩამოფიქრებლად ცხოველურ-ფიზიოლოგიური პირდაპირი თანხმობით, ფიზიკურად მრავალი ბუნებრივი თვისებებიდან გამომდინარე; ხოლო შემდეგი სხვა იდუმალი, სულიერ-ფსიქოლოგიური საფეხურები ურთულესია და მის წინაშე ნებისმიერთა რეალური შეგონებები უსუსურია... პიროვნება - ადამიანი, უწყვეტად მოდის სივრცის მიუხედავად მდიდარ-უკვდავი უფრედოვანი საგანძურისა და შეუწყვეტილი გადის ზეცის სავესების გაგრძელების უსასრულობაში. რატომღაც ბევრს ჰგონია, ყოველივე ჩვეულებრივი მხოლოდ მინიერი პროცესიაო. აგრე რომ არაა, მეგობრებო (ფაქტია, კოსმოსური ინსტინქტი, სიმართლესთან ბინადრობს), რათა, თვით დედამიწა, ქვეყნიერების უმცირესი შემადგენელი მორჩილი კონტაქ-

ტ-პლანეტათაგანია. ხოლო ადამიანის მთლიანი ფსიქო-სულიერი გონ-გულის გამოუკვლევია სირთულეები იმაში მდგომარეობს, რომ მუდმივად პირადული გაუცხოებული თავის მეობის ძიებაშია, აქვე რაც მთავარია, ყოველთა მხსნელი და მიუწვდომელი ღმერთისა: ოდითგანვე იმიტომაც დაიწყო ადამიანმა უფლისკენ მოუსვენარი ლტოლვა, ქვეყნიურთან ერთად პირადი, ყოველგვარი სულიერ-გონებრივი განზომილებებით. თითქოსდა ხილული ნაწილობრივ დაემორჩილებინა მას, მაგრამ უკლებლივ მათგანს თურმე გარემოსგან უამრავი პირობები და ყველაფერი ზედმეტადაც სჭირდება, დღენიდაც ეძებს, უკმაყოფილოა მუდამ, ალუფსებელია, ქმნის, იგონებს სიახლეებს, იბრძვის, ბოროტობს, სულ კონფლიქტშია და იწვის. საბოლოოდ თავისი შინაგანი უმთავრესი ბუნება როგორმე ერთობ უნდა შეიცნოს, დაიურვოს, მაგრამ ისმის კითხვა: აგრე რატომ უჭირს - ეძნელება ყველაფერი და წამებაშია?... უეჭველად მასში მისი გაჩენის და არსებობის შეუცნობადი უფლის მიუწვდომელი და ურთულესი ფენომენია ჩასახული. ან, შესაძლოა, რომ ის, თავად იყოს ყოველივეს და ყველაფრის საწყისი, (ზოგჯერ კითხვასაც ვსვამ: - სატანა ადამიანით ხომ არ გაჩნდა?) კოსმოსურ უწყვეტ სხივ-მაგნიტს დაქვემდებარებული, ანუ სამყაროს სიმბოლური უმიჯნაბრევი მეტეორული მუქი ლურჯი ქვისგან გამოჩორკნილი სიცოცხლის თანსიმეირი (რახეც მე ხშირად ვსაუბრობ).

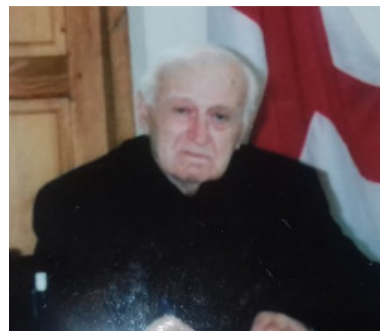
მილიონობით და ათასწლეულთა დაგროვილი, მალაღონიერი აზროვნება დასჭირდა ადამის მოდგმას, ბიბლია - წიგნ-შედეგრი რომ შეექმნა; ებრაელთა უძლიერესი თორა და შესანიშნავ-ნააზრევი ყურანი. აგრეთვე სივრცობრივისულთპარმონიზმისუბსტანციური მოძღვრებისა. სიყვარულის, სიკეთის და ჭეშმარიტება-ზნეობის დროშა „ახალი აღთქმა“ და, კიდევ რამდენიმე შედარებით მცირე, მაგრამ ნათელ-თეორიული სწავლა-ქადაგებანი და ამათგან იშვა საოცრება განძისმიდდრე ვარსკვლავებით მოვარაყებული ღვთიური წიგნები, ურთულესი მინიერ-ზეციური ზნეობრივ ჭეშმარიტებათა გამოსატყვისა. კოსმოსური უზარმაზარი მომავლის ადამიანებს ისევე მათსეული წლები დასჭირდება, მათივე დროების სრულყოფილი რელიგიური სიახლეების მოსვლის ლოდინში, რის შემდეგ გაუმთლიანდება უფლის, ურთულესისეული შეუსწავლელი სულის და სრულიად უცხო ზეციურ ახლად აღმოჩენილი უხილავ სამყაროს, ანუ უთვალავ გალაქტიკათა მარად ურღვევ ჰარმონიულ ანსამბლს. ამ სახის შორეული მომავლის გარდაუვალი საღვთო სწავლებანი უფრო კეთილ განსხვავებული იქნება ამჟამინდელ მყარად არსებულთან შედარებით. ხოლო უბრძენესი „ათი მცნებიდან“ დაწყებული წმიდათაწმიდა უამრავი ჭეშმარიტებანი მიმდინარე ტოტემდახუნძლული ათასწლეულისა, ოქროს მოქნილი ზამბარასავით გაჰყვება

სამარადისოდ უკიდურესად განსხვავებული სიახლე რელიგიური მოძღვრებების; ასევე აურაცხელ წელთა მერმეც, ნებისმიერ ახლად გამოცხადებულ სამყაროსეულ სარწმუნოებრივ ჰარმონიას, ოდნავ გაუმჯობესებული ფორმით გაჰყვება მცნება „გიყვარდეს მტერი შენი“... „რათა არ იციან რასა იქმნიან“. მარადიული და უზარმაზარი კოსმოსური ფილოლოფიაა მზის სხივივით ნათელი... დიხა! მომავლის საუკუნეები და ათასწლეულები, უფლისეულ ამოუწურავ გენიათა საოცრება ქმნილებების ჭეშმარიტ და თვითმყოფად წმიდა რელიგიების ეპოქათა ლაღად იქნება, პლანეტის უმთავრეს და სრულიად სიახლე აღმსარებლობათა გვერდით...

ადვილად შესაძლებელია, მომავალში სიტყვა ტერმინ-განმარტება რელიგიური, შეიცვალოს მოსული მცნება, კოსმოსური მოძღვრებებით, რათა ან მომდინარე უსასრულობის ათასწლეულები სამყაროსეული დაუსრულებელი და მრავალმხრივი ვარსკვლავთური ფორმა-ძიებებით იქნება სავესე...

წუთით წარმოვიდგინოთ, ადამიანი რომ არ არსებობდეს ჩვენს პლანეტაზე, თავისი მრავალი ხასიათ-ურთულესი ფსიქოლოგიით რა სახ-ზნეობის და შინაარსის იქნებოდა გაძარცვული დედამიწა? უფალი ქვეყნიერების მიმართევაში ზეენარული ძალა ფუნქციებით როგორ იმოქმედებდა, ამ თემაზე მიხსლოებითი გააზრებაც კი ძნელია. სრულიად სიმართლით ვამართლებ ბრძენ მეცნიერს, რათა „ადამიანი ციდან ჩამოვდებული ღმერთიაო“. აგრეთვე სიღრმისეულად რომ ვემოძღვრავენ, „ადამიანს ზეცა ახსოვსო“, მაგრამ მას დროულად მიწა ულამაზესი კეთილი, წყალი, ჰაერი და აურაცხელი ცოცხალი არსებანი დახვდა. რა თქმა უნდა, ის თავიდანვე ზეციური სრულყოფილებით ვერ ეწვეოდა დედამიწას და გარდაუვალი ევოლუციური განვითარებაც ბუნებასთან სიახლოვით თანადროულად მიიღო, მაგრამ, როგორც თავის დროზე მოვახსენეთ, ზეციდან უმთავრესი ვარსკვლავების კეთილი და უხიავი თვისებები უკლებლივ ჩამოჰყვა, მათგან უმთავრესი სიყვარული და ბოროტქმედებიანობა. დედამიწაზე ღმერთი და ადამიანი ერთად გამოჩნდა და სამარადისოდ დამკვიდრდა, მაგრამ კაცთა მოდგმა, თავისი ბრმა და გონებრივი სისუტეებიდან გამომდინარე, მარადიულად დაეძებს თავის გვერდით მყოფ უფალს და ხშირად ლალატობს კიდევაც. დადგენილი ვერსიაა, როგორც ხშირად ვწერ, მხოლოდ სამყაროს ახალმა უკეთილმოხილესმა დინება-ნაკადმა უნდა უშველოს მათ... უფლისმიერად ძირფესვიანად გააძლიეროს და თავადვე გაანმენდინოს თავისი კუთვნილი მხოლოდ სულიერი გარემო წმიდათაწმიდა ზნეობრივი ფორმიდან დაწყებული, თუ არადა, დედამიწაზე ადამიანის ტანჯვა-წამებას დასასრული არ ექნება.

(გაგრძელება იხილეთ მომდევნო ნომერში)

გამადლობთ ერის კაცო — ბატონო კალისტრატე!

აღნიშნულ თარიღთან დაკავშირებით ჟიული შარტავასა და მისივე სახელობის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმებში სამუშაო დღე დაიწყო წუთიერი დუმილით. თანამშრომლებმა სანთლები დაუწესეს ბატონი კალეს ხსოვნას, გაიხსენეს მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის დირექტორთან გატარებული წლები.

საგანმანათლებლო რესურსცენტრში შეკრებილებთან ქალბატონმა დარეჯან ზარანდიამ მოიგონა ყველა ღირსებით შემკული პიროვნება, რომელიც წლების განმავლობაში სათავეში ედგა რაიონის განათლების სისტემას.

ღვანულმოხილი პიროვნება — ასეთად გაიხსენეს ბატონი კალე მემვიდე საჯარო სკოლაში მისივე სახელობის კლას-კაბინეტში შეკრებილებმა, რომელიც წლები ალამაზებდა სკოლის პედაგოგიურ კოლექტივს.

წმინდა იოანე ნათლისმცემლის სენაკის საკათედრო ტაძარში დეკანოზმა მამა იოანემ (კუპრეიშვილმა) აღავლინა კალისტრატე შარტავასა და მისი ოჯახის გარდაცვლილი წევრების სულების მოსახსენიებელი პანაშვილი.

მარიამ აბრამია

კირილე ადამია

60 წელი სრულდება შენი გარდაცვალებიდან, მაგრამ წლებმა ვერაფერი დააკლო შენს სახელს, რადგან შენ შენი ხანმოკლე სიცოცხლის მანძილზე კაცური კაცის ცხოვრებით იცხოვერე. შენ იბრძოდი კაცობრიობის უდიდესი სენის -- ფაშიზმის წინააღმდეგ. დაჯილდოებული იყავი მთავრობის ფილდოებით: ნითელი დროშის ორი ორდენით, პირველი ხარისხის სამამულო ომის ორდენით, მედლით „მამაცობისთვის“, მედლით კავკასიის დაცვისათვის, მედლით ქერჩის დაცვისთვის. წარდგენილი იყავი საბჭოთა კავშირის გმირის ნოდებაზე. ომგადახდილი მრავალი ჭრილობით დაუბრუნდი მშობლიურ რაიონს, შექმენი ოჯახი, ჩაეხი საზოგადოებრივ ფერხულში, იყავი ღირსეული მოქალაქე, მეუღლე, მამა. ისე ნახველი ამ ქვეყნიდან ბევრი განუხორციელებელი მიზანი გაგყვა თან, მაგრამ შენმა ღირსეულმა და ერთგულმა მეუღლემ თათუშამ მულების ნატალიასა და მარიას დახმარებით ყველაფერი შეძლო და გააკეთა. შენმა

ხუთივე შვილმა მივიღეთ უმაღლესი განათლება. ორმა სადოქტორო დაცვა. ჩვენი ცხოვრების დევიზი იყო, არის და იქნება: შენი სახელი არასდროს გვესარგებლა, პირიქით ჩვენი საქმიანობით შენი სახელი გვედიდება, რაც შევძელით და რასაც შენი შვილოშვილები აგრძელებენ.

ოთხი ქალიშვილის მამას შენი მეხუთე შვილი - ვაჟი არ გინახავს. ძვირფასო მშობლებო! მშვიდად და უშფოთველად განისვენეთ ცათა სასუფეველში, რადგან თქვენ კეთილ სულებს თქვენი შთამომავლები არ შევამოფოთებთ.

ლუნა, ლიანა, ლილა, ლამარა და თამარ ადამიები ოჯახებით.

საინფორმაციო ცენტრის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ოსებელიაგას დედის ფუშუტა ტყეშუჩაშაპა-ქალიაშაპას გარდაცვალების გამო.

სარედაქციო კოლეგია
მთავარი რედაქტორი ნინო სარტანიანი
რედაქტორი მამია ბაღატიშვილი
კორექტორები: მანია ბერბაია, მარიამ მიქაბერიძე
ეკონომიკური სამსახურის სპეციალისტი შუაღიშა ჩანობაია

რედაქციის მისამართი:
სენაკი, ჭავჭავაძის ქ. № 103 ტელ: 276150
რედაქცია ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით, არ გამოხატავს პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ორგანიზაციის ინტერესებს.
ინდექსი 66529

რეგისტრირებულია სენაკის სასამართლოში
რეგისტრაციის № 56/7-17
ბაზეთი ჯომიბარაჯა აიფყო, დააბადონდა და ოფსაბარე ნუსიოთ დაბაჟდა
ჰქს „სომელი 16“
ქ. ქუთაისი, ილია ჭავჭავაძის გამზ. 33.
ბელ: 223779; 223711; 223499.